

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 22-12-19

Col·lecta.....	70,72
Caixetes.....	9,04
Caixetes ciris	26,66
Càritas.....	1,00
Menjador.....	60,00

Diumenge II després de Nadal (A),
5 de gener de 2020.

Sir 24,1-4.12-16 / Sl 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18

ENTERRAMENT

El dia 18 de desembre passat vam acompanyar amb la nostra pregària la família de Josefa Flores Segura, que va morir a l'edat de 89 anys.

CAP D'ANY I REIS: HORARI DE MISSES

Dimecres vinent, dia de Cap d'Any, se celebrarà la missa a les 12 del matí. No hi haurà missa de la vigília el dimarts 31 al vespre. D'altra banda, el dilluns 6 de gener, solemnitat de l'Epifania del Senyor (Reis), també se celebrarà una sola missa, a les 12 del matí. No hi haurà missa de la vigília el diumenge dia 5 al vespre.

JORNADA MUNDIAL DE LA PAU

El dia de Cap d'Any, a més de ser el que enceta el 2020 i de celebrar-se la solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu, també serà la Jornada Mundial de

la Pau. El lema d'aquesta jornada és: "La pau com a camí d'esperança: diàleg, reconciliació i conversió ecològica". El papa Francesc subratlla, en el seu missatge, que "les proves terribles dels conflictes civils i internacionals, sovint agreujats per la violència sense pietat, marquen durant molt temps el cos i l'ànima de la humanitat".

L'amor exigeix disponibilitat

Pare, l'amor autèntic ens impulsa a seguir les pistes que la vida ens va marcant. Maria i Josep, acceptant ser pares de Jesús, van entrar en un camí obert a les sorpreses. Malgrat el misteri, van confiar en tu i es van posar al servei del creixement de Jesús.

A través d'ells, el Salvador dels homes s'aniria fent present a la humanitat i es prepararia per complir la seva missió.

Fes que en les nostres famílies, malgrat les dificultats i les incerteses, sapiguem confiar en la vida i en les persones;

que ens estimem amb un amor sempre nou;

que mai no busquem instal·lar-nos en la rutina

d'unes relacions familiars sense reptes i sense il·lusió.

Que la vida de família ens esperoni a preocupar-nos del creixement i la felicitat de tots i cadascú.

Josep Codina

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

29 de desembre del 2019 Núm. 829

Diumenge Sagrada Família (A)

Els nostres pares

Moltes vegades pensem que el temps se'ns escorre entre els dits com la sorra, el temps vola... Diem que el temps no ens dóna per res, reclamem: no tinc temps ni per a mi, ni per als meus fills, ni per fer les coses importants. I quan la veu interna ens diu que hem de cuidar dels nostres pares, creiem que no ens queda temps per això. Volem pensar que ells ens comprendran, és clar: avui en dia els temps són així, tenim ja moltes responsabilitats i aquesta no seria la primera la que hauria de ser atesa.

Altres vegades estem molt cansats i no ens ve de gust fer res. Però sí que tenim temps per treballar com bojos, per comprar una TV de mida superior, un cotxe més nou, una roba nova. Tenim temps per mirar un partit de futbol, per mirar els continguts del Facebook, per fer fotos i penjar-les a Internet, etc...

I en aquests moments podríem preguntar-nos: per què no ens queda res de temps per cuidar dels nostres pares? Com pot passar que nosaltres tenim temps per anar de vacances a un lloc remot, passar dies comprant coses per Internet, però per l'altra banda no ens queda temps per cuidar, visitar i ni tan sols trucar per telèfon als nostres pares? **PER QUÈ?**

Les lectures d'avui ens criden a lliurar més amor i atenció a la unió de la família a través de la cura quotidiana als nostres pares. Ens recorden aquells temps quan érem petits i els pares se'n anirien a l'altre cap del món si fos necessari per salvaguardar-nos, per curar les nostres malalties, cuidar-nos amb tot amor i afecte.

Doncs ara, també siguem conseqüents i justos amb els pares, cuidem-los ara quan més ells ho necessiten, donem-los l'atenció que ells mereixen. Retornem-los allò que els devem, tal com ho ensenya l'evangeli d'avui. Truquem als nostres pares, passem a veure'ls i, si podem, portem-los a viure a casa nostra.

Tinguem amor i perdonem-nos, uns als altres així com Jesús ens ensenya. D'aquesta manera la família estarà sempre unida formant un sol cos amb Jesús i el Pare-Mare nostre del Cel!

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Salm responsorial [127,1-2.3.4-5]

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort.

La teva esposa fruitarà com una parra / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneïxi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteniú; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruíu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes

i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,13-15.19-23)

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo.» Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.» Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo.» Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzaret. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarè.»

Fi d'any. (comentari de l'evangeli del dia 31)

Fi d'any. Temps de fer balanç del que ha estat l'any que se'n va. Temps d'obrir el cor a les expectatives que porta l'any que truca a la porta. Record i expectativa que són com la respiració del cor creient tal com ens el presenta la Paraula: Recorda, Israel... La fidelitat del Senyor dura per sempre... Si Déu ha estat al costat nostre al llarg del camí que hem fet fins ara, com no hi estarà tot al llarg del camí que encara ens cal recórrer? Agraïment i esperança habiten, doncs, el cor del creient. El solemne i meditatiu començament de l'evangeli de Joan ens dóna el to: al començament existia la Paraula, que és Vida, Llum. Paraula que s'ha fet present enmig nostre a través de tants missatgers que ens la transmeten, pels quals volem avui donar-li gràcies. Vida que és més tossuda que la mort que voldria ofegar-la i per això avui volem celebrar la Vida. Llum que les nostres foscors sortosament no han pogut enfosquir... Paraula que "s'ha fet carn", és a dir, que ha volgut compartir la nostra petitesa i debilitat i que, per això, "ha plantat la seva tenda entre nosaltres". Paraula, en definitiva, que és Jesús, a qui se li poden aplicar les paraules que fa uns cinquanta anys l'Església s'aplicava a si mateixa: "goigs i esperances, tristesses i alegries, dels homes i dones del nostre temps, especialment dels pobres, són goigs i esperances, tristesses i alegries de l'Església i res del que sigui humà li és aliè".

Josep Giménez sj (www.espaisagrat.org)